

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 15.7.2019 r.
COM(2019) 336 final

SPRAWOZDANIE KOMISJI DLA RADY

w sprawie wdrażania pomocy finansowej świadczonej krajom i terytoriom zamorskim w ramach 11. Europejskiego Funduszu Rozwoju

Wprowadzenie

Decyzja o stowarzyszeniu zamorskim¹ ustanawia ramy prawne regulujące stosunki między krajami i terytoriami zamorskimi² (KTZ), państwami członkowskimi, z którymi KTZ są powiązane, i Unią Europejską. Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej³ (TFUE) decyzja o stowarzyszeniu zamorskim ma na celu wspieranie zrównoważonego rozwoju KTZ oraz promowanie wartości Unii na całym świecie.

Wsparcie finansowe KTZ pochodzi głównie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR), a w ramach 11. EFR przyznano wsparcie w wysokości 364,5 mln EUR na okres programowania 2014–2020⁴.

Zgodnie z art. 91 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim w niniejszym sprawozdaniu podkreślono postępy w wykorzystaniu środków 11. EFR na rzecz KTZ w 2018 r.

Środki finansowe w ramach 11. EFR-KTZ

Zgodnie z załącznikiem 2 do decyzji o stowarzyszeniu zamorskim przydział środków dostępnych w ramach 11. EFR na rzecz KTZ przedstawia się następująco:

- 229,5 mln EUR na przydziały terytorialne (dwustronne);
- 100 mln EUR na współpracę i integrację regionalną;
- 21,5 mln EUR na finansowanie pomocy humanitarnej i pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych lub pomocy w przypadku wahań poziomu przychodów z wywozu;
- 5 mln EUR na finansowanie dotacji na spłatę odsetek i pomocy technicznej w ramach instrumentu inwestycyjnego KTZ, którym zarządza Europejski Bank Inwestycyjny;
- 8,5 mln EUR na badania i pomoc techniczną zgodnie z art. 81 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

Szesnaście KTZ spełnia warunki, by uzyskać środki z przydziału terytorialnego w ramach 11. EFR, co określono zgodnie z kryteriami ustanowionymi w decyzji o stowarzyszeniu zamorskim. Należy zauważyć, że Grenlandia otrzymuje wsparcie finansowe bezpośrednio z budżetu ogólnego Unii na podstawie „decyzji w sprawie Grenlandii”⁵.

¹ Decyzja Rady 2013/755/UE w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską.

² Do krajów i terytoriów zamorskich UE należą Grenlandia, Nowa Kaledonia i terytoria zależne, Polinezja Francuska, Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne, wyspy Wallis i Futuna, Saint Pierre i Miquelon, Saint-Barthélemy, Aruba, Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten, Anguilla, Kajmany, Falklandy, Georgia Południowa i Sandwich Południowy, Montserrat, Pitcairn, Wyspa Świętej Heleny i terytoria zależne (obecnie obowiązująca nazwa to Wyspa Świętej Heleny, Wyspa Wniebowstąpienia i Tristan da Cunha), Brytyjskie Terytorium Antarktyczne, Brytyjskie Terytorium Oceanu Indyjskiego, Turks i Caicos, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Bermudy.

³ Część czwarta Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C 326/47 z 26.10.2012).

⁴ L210/1 z 6.8.2013 – Umowa wewnętrzna między przedstawicielami rządów państw członkowskich Unii Europejskiej, zebranymi w Radzie, w sprawie finansowania pomocy unijnej na podstawie wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020 zgodnie z umową o partnerstwie AKP–UE oraz w sprawie przydzielania pomocy finansowej dla krajów i terytoriów zamorskich, do których stosuje się część czwartą Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

⁵ Decyzją Rady 2014/137/UE w sprawie stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony, przyznano środki w wysokości 217,8 mln EUR na okres 2014–2020 na rzecz współpracy między Unią i Grenlandią w obszarze wspólnego zainteresowania.

Trzy programy regionalne mają na celu zacieśnienie współpracy między KTZ w tym samym regionie oraz stawianie czoła podobnym wyzwaniom i wyznaczanie zbliżonych priorytetów. Działania finansowane w ramach regionalnego przydziału środków służą szczegółowemu opracowaniu i wdrożeniu kompleksowych programów i projektów regionalnych w celu podolania wspomnianym wyzwaniom. Zachęca się do tworzenia partnerstw w ramach innych źródeł finansowania, w tym innych instrumentów finansowych Unii Europejskiej, w drodze współpracy z sąsiadującymi państwami AKP lub państwami trzecimi, a także regionami najbardziej oddalonymi UE.

Oprócz programów terytorialnych i regionalnych **program tematyczny**, jedyny program obejmujący wszystkie KTZ w ramach 11. EFR, będzie wspierać regionalną współpracę między KTZ.

Proces programowania w ramach 11. EFR-KTZ

W części czwartej decyzji o stowarzyszeniu zamorskim ustanowiono **proces programowania dla KTZ**. W przeciwieństwie do grupy państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (grupy państw AKP) programowanie nie opiera się na krajowych programach orientacyjnych, lecz na **jednostopniowym procesie, tj. szczegółowym opracowaniu dokumentu programowego, który obejmuje dwa elementy: a) strategię działania UE (część A) i b) dokument w sprawie działania (część B)**.

W celu zatwierdzenia każdego dokumentu programowego KTZ wymagana jest tylko **jedna formalna decyzja Komisji** obejmująca zarówno kierunki strategiczne, jak i szczegółową koncepcję programu.

Preferowanym trybem wdrażania w KTZ w przypadku przydziałów terytorialnych jest **wsparcie budżetowe** (do tej pory w dwunastu z szesnastu KTZ korzystających z EFR). Oznacza to pozytywne odejście od trybu wdrożenia projektu stosowanego wcześniej w kilku KTZ. Wsparcie budżetowe stanowi skuteczny sposób eliminowania przekrojowych, długoterminowych i strukturalnych wyzwań oraz prowadzenia konstruktywnego dialogu merytorycznego.

KTZ ponoszą główną odpowiedzialność za tworzenie dokumentów programowych, w tym ustanowienie priorytetów stanowiących podstawę ich strategii i zapewnienie niezbędnych konsultacji na poziomie lokalnym. Na wniosek KTZ udzielono im pomocy technicznej przy programowaniu, zgodnie z art. 81 decyzji o stowarzyszeniu zamorskim.

Sytuacja w 2018 r.

a) Wdrażanie terytorialne 11. EFR

Dzięki wspólnemu zaangażowaniu wszystkich zainteresowanych stron w 2018 r. poczyniono postępy w programowaniu 11. EFR za sprawą wzmocnionej koordynacji i dialogu. Wraz z przyjęciem dokumentów programowych w ramach 11. EFR dla Wyspy Świętej Heleny i Montserrat dwanaście z szesnastu KTZ z przydziałami terytorialnymi sfinalizowało swoje programowanie pod koniec 2018 r. Kilka innych KTZ poczyniło znaczące postępy na drodze do finalizacji na początku 2019 r.⁶ Jeśli chodzi o wdrażanie, w 2018 r. wypłacono KTZ 58,62 mln EUR w ramach 11. EFR (zob. załącznik 1).

⁶ Programy terytorialne dla Aruby (13,05 mln EUR) i Bonaire (3,95 mln EUR) przyjęto w lutym 2019 r. Proces programowania dla Curacao (16,95 mln EUR) i Sint Maarten (7 mln EUR) trwa, a planowany termin przyjęcia to 2019/2020 r.

Jeśli chodzi o wdrażanie w 2018 r.:

Region Karaibów:

- W sektorze **zrównoważonej energii** zakończono wypłaty z programów wsparcia budżetowego na Sint Eustatius (pierwsza i druga stała transza: 2,2 mln EUR) i na Sabie (druga stała transza: 1,4 mln EUR), co przyniosło zwiększoną odporność sektora, wzrost produkcji energii ze źródeł odnawialnych i bardziej stabilne sieci.
- W sektorze **edukacji** poczyniono postępy dzięki wsparciu ze strony trwających programów wsparcia budżetowego Anguilli (druga stała transza: 1,75 mln EUR + 2,8 mln dodatku z puli środków B) oraz Turks i Caicos (druga stała transza: 1 mln EUR + pierwsza zmienna transza: 3,8 mln EUR + 2 mln dodatku z puli środków B), co sprawiło, że **szkolnictwo podstawowe, szkolnictwo średnie oraz kształcenie i szkolenie zawodowe** zyskały na adekwatności w zaspokajaniu obecnych i przyszłych potrzeb rynku pracy.
- W 2018 r. nastąpiło również **przyjęcie i podpisanie dokumentu programowego w ramach 11. EFR dla Montserratu** (18,4 mln EUR) w celu wsparcia **wzrostu gospodarczego**, a także rozwoju głównych polityk sektorowych, takich jak polityki dotyczące energii ze źródeł odnawialnych i turystyki. Dokonano pierwszej wypłaty (pierwsza stała transza: 5,4 mln EUR + 0,32 mln EUR dodatku z puli środków B). Ten program wsparcia budżetowego stanowi kontynuację programu wsparcia budżetowego w ramach 10. EFR przyczyniającego się do realizacji planu zrównoważonego rozwoju wyspy.

Region Pacyfiku:

- W obszarze **turystyki** Polinezja Francuska (pierwsza stała transza: 7,45 mln EUR) poczyniła postępy w realizacji polityki sektorowej przy wsparciu ze strony programu sektorowego wsparcia budżetowego, przyciągając turystów i tworząc miejsca pracy. Dokument programowy w ramach 11. EFR w sprawie turystyki dla Wysp Pitcairn przyjęto w 2017 r. i podpisano w 2018 r., przy czym stanowi on kontynuację programu wsparcia budżetowego w ramach 10. EFR w tym samym sektorze, zakończonego w 2018 r.
- W **sektorze zatrudnienia** Nowa Kaledonia kontynuowała wdrażanie polityki mającej na celu zwiększenie zdolności do zatrudnienia, w szczególności poprzez szkolenia techniczne i zawodowe.
- W obszarze **rozwoju cyfrowego i łączności** Wallis i Futuna poczyniły znaczne postępy w realizacji swojej strategii cyfrowej (wypłata pierwszej stałej transzy: 12 mln EUR). W czasach, w których dostępność cyfrowa ma kluczowe znaczenie i stwarza nowe możliwości gospodarcze, program wspiera w szczególności podłączenie Wallis i Futuny do szerokopasmowego kabla Tui-Samoa zapewniającego szybką łączność szerokopasmową.

Inne KTZ:

- Zarówno Falklandy, jak i Wyspa Świętej Heleny skorzystały z programów **łączności** w ramach 11. EFR. Na Wyspie Świętej Heleny **dokument programowy przyjęto** na początku 2018 r. oraz poczyniono postępy we wdrażaniu strategii cyfrowej (wypłata pierwszej stałej transzy: 10 mln EUR). Na Falklandach poczyniono pierwsze postępy

w kierunku wzmocnienia realizacji infrastruktury transportowej i związanej z łącznością (wypłata pierwszej stałej transzy: 2 mln EUR).

- W obszarze **turystyki** na Saint-Pierre i Miquelon nastąpiło zwiększenie dostępności dla turystów, dzięki czemu w szczycie sezonu Saint-Pierre jest teraz „w pełni zarezerwowana” (wypłata pierwszej zmiennej transzy: 3,25 milion EUR + trzecia stała transza: 3,25 mln EUR).

Ogólnie rzecz biorąc, przez cały rok programy wsparcia budżetowego prowadziły do regularnego dialogu politycznego z krajami i terytoriami zamorskimi w sprawie reform zarządzania finansami publicznymi, polityk sektorowych i sytuacji makroekonomicznej.

W 2018 r. miało miejsce uruchomienie środków z **pomocy technicznej** w celu wsparcia terytorialnych i regionalnych urzędników zatwierdzających w procesie programowania. Do końca 2018 r. na podstawie umów o pomoc techniczną lub badań mających pomóc w określeniu strategii sektorowych KTZ lub ustaleniu spełnienia przez KTZ warunków otrzymania wsparcia budżetowego wypłacono środki w łącznej kwocie 3,6 mln EUR w ramach Instrumentów Współpracy Technicznej I i II 11. EFR.

b) Współpraca regionalna w ramach 11. EFR

W 2018 r. osiągnięto znaczny postęp za sprawą przyjęcia wszystkich trzech regionalnych programów KTZ w ramach 11. EFR:

- W odniesieniu do regionu **Pacyfiku** program regionalny „PROTEGE” (*Projet régional océanien des territoires pour la gestion durable des écosystèmes* – 36 mln EUR) podpisany w lutym 2018 r. będzie stanowił wsparcie dla zrównoważonego i odpornego rozwoju regionu poprzez ochronę różnorodności biologicznej i odnawialnych zasobów naturalnych. Opiera się on na programie regionalnym „INTEGRE” (*Initiative des territoires pour la gestion régionale de l’environnement* – 12 mln EUR) w ramach 10. EFR, w którym skupiono się na zintegrowanym zarządzaniu strefą przybrzeżną i rozwoju sieci regionalnych (na przykład w odniesieniu do rolnictwa ekologicznego, odpadów i przystosowania się do zmiany klimatu).
- W odniesieniu do regionu **Oceanu Indyjskiego** program regionalny (4 mln EUR) podpisany w lutym 2018 r. ma na celu poprawę nadzoru i obserwacji ekosystemów lądowych i morskich na Francuskich Terytoriach Południowych i Antarktycznych, odbudowa ekosystemów i wzmacnianie wpływu mechanizmów zapobiegania. W poprzednim programie regionalnym w ramach 10. EFR skupiono się na ulepszeniu zrównoważonego zarządzania dziedzictwem naturalnym (zarówno lądowym, jak i morskim) Majotty i Wysp Rozproszonych (3 mln EUR) poprzez narzędzia wspierające ocenę i podejmowanie decyzji.
- W obszarze **Karaibów** program regionalny „ReSEMBID” (*Resilience, Sustainable Energy and Marine Biodiversity*, 40 mln EUR) podpisany w październiku 2018 r. wzmocni zrównoważony ekologicznie rozwój gospodarczy poprzez skupienie się na odporności, zrównoważonej energii i różnorodności biologicznej mórz. Zwiększy on efektywność energetyczną infrastruktury, która ma duży wpływ na zużycie energii, poprawi ochronę różnorodności biologicznej mórz i zrównoważone zarządzanie nią oraz zwiększy zdolność dostosowania się do skrajnych i powtarzających się zdarzeń naturalnych.

W całym 2018 r. poczyniono również postępy w formułowaniu programu tematycznego **dla wszystkich KTZ w ramach 11. EFR** dzięki porozumieniu wszystkich KTZ w sprawie dwóch głównych sektorów zainteresowania – zrównoważonej energii i zmiany klimatu (w tym odporności)⁷.

Ponadto wsparcie UE w 2018 r. na rzecz **stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich (OCTA) w postaci dotacji na działalność** (1,1 mln EUR na dwa lata) umożliwiło stowarzyszeniu wzmocnienie jego zdolności do wypełniania swojego mandatu. Dotyczyło to w szczególności koordynacji partnerów KTZ w celu ułatwienia dialogu z UE, propagowania partnerstwa oraz wspierania wspólnej pracy jego członków w wielu dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania w ramach stowarzyszenia UE-KTZ.

c) Huragany w regionie Karaibów

We wrześniu 2017 r. dwa huragany kategorii 5 uderzyły w wiele karaibskich KTZ, z wiatrem o śmiertelnej sile, falami sztormowymi i ulewnymi deszczami, powodując olbrzymie szkody w podstawowej infrastrukturze i zabudowie mieszkalnej. Najmocniej ucierpiały KTZ takie jak Anguilla, Sint Maarten, Turks i Caicos, Saint-Barthélemy i Brytyjskie Wyspy Dziewicze. Zniszczenia dotknęły również Montserrat, Sabę i Sint Eustatius.

Strategia odbudowy opierała się na połączeniu działań w zakresie reagowania kryzysowego realizowanych do kwietnia 2018 r. i działań uzupełniających na szczeblu krajowym i regionalnym, które kontynuowano w całym 2018 r. **Nieprzydzieloną pulę B w kwocie 21,5 mln EUR w ramach 11. EFR uruchomiono w 2018 r. w kwocie 15,04 mln EUR** na rzecz Anguilli (2,8 mln EUR); Montserratu (0,32 mln EUR), Sint Maarten (7 mln EUR), Brytyjskich Wysp Dziewiczych (2 mln EUR) oraz Turks i Caicos (2,92 mln EUR) **na pomoc pokryzysową**⁸.

Ponadto służby Komisji aktywnie współpracowały z władzami KTZ, aby zapewnić odpowiednie dostosowanie programów terytorialnych i regionalnych w ramach 11. EFR do sytuacji po przejściu huraganów w KTZ oraz wspierać KTZ w ich wysiłkach na rzecz zwiększenia odporności. W zakresie programu regionalnego dla Karaibów w ramach 11. EFR (40 mln EUR) zawarto horyzontalny komponent dotyczący odporności. Na komponent ten przekierowano połowę całkowitego budżetu (20 mln EUR) w celu wsparcia długoterminowego budowania odporności w KTZ zgodnie z Europejskim konsensusem w sprawie rozwoju. W ramach funduszu klęsk żywiołowych EFR w 2018 r. rozpoczęto szereg działań regionalnych na rzecz gotowości na wypadek klęski, które obejmowały Angillę, Brytyjskie Wyspy Dziewicze, Montserrat oraz Turks i Caicos.

d) Dialog instytucjonalny

Od rozpoczęcia procesu programowania w grudniu 2013 r. służby Komisji czynnie wspierają KTZ w czasie całego tego procesu zapewniając pomoc w organizacji specjalnych seminariów, warsztatów i konferencji służących zastanowieniu się nad wspólnymi priorytetami i celami. Te kontakty były ożywione przez cały rok 2018.

⁷ Decyzję Komisji w sprawie finansowania tego programu (C(2019) 1595) przyjęto w lutym 2019 r.

⁸ Przed 17. Forum KTZ-UE w 2019 r. przyjęto dwa specjalne środki wsparcia dla Sint Maarten i Brytyjskich Wysp Dziewiczych.

Forum KTZ-UE

Opierając się na wynikach różnych spotkań konsultacyjnych w 2017 r., trwające tydzień **16. Forum KTZ-UE** (19–23 lutego 2018 r.) stanowiło dobrą okazję do wymiany poglądów i omówienia relacji między KTZ a UE po 2020 r.

We **wnioskach z 16. Forum KTZ-UE** (z 23 lutego 2018 r.) UE, KTZ i państwa członkowskie, z którymi powiązane są KTZ, ponownie potwierdziły swoje zdecydowane zaangażowanie w znajdowanie właściwych odpowiedzi na rosnące złożone i wzajemnie połączone wyzwania oraz potwierdziły swoje zaangażowanie w przejście na zrównoważone źródła energii, w tym zwiększony dostęp do nowoczesnych usług energetycznych, energię ze źródeł odnawialnych i efektywność energetyczną.

Na **poziomie technicznym** okazją do omówienia kwestii związanych z programowaniem i wdrażaniem współpracy oraz opracowania planu przyszłych działań były **spotkania trójstronne** między Komisją, terytorialnymi/regionalnymi urzędnikami zatwierdzającymi z KTZ i państwami członkowskimi, z którymi powiązane są KTZ, zorganizowane przy okazji 16. Forum KTZ-UE.

Na **poziomie politycznym** przydatną okazję do podkreślenia priorytetów politycznych KTZ i podzielenia się poglądami dotyczącymi okresu po 2020 r. stanowiły **spotkania trójstronne** (dnia 22 lutego 2018 r.) między europejskim komisarzem ds. współpracy międzynarodowej i rozwoju – Nevenem Mimicą, szefami delegatur KTZ oraz państwami członkowskimi, z którymi powiązane są KTZ.

Ponadto w dzień przed spotkaniami trójstronnymi (21 lutego 2018 r.) odbyło się ważne **wydarzenie dotyczące polityki oceanicznej, zarządzania i potencjału „niebieskiego” wzrostu** z udziałem KTZ, państw członkowskich, Komisji i Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO).

Spotkania trójstronne

Ponadto w toku poszczególnych instancji dialogu głębiej zastanowiono się nad wspólnymi strategicznymi priorytetami stowarzyszenia ustanowionego na mocy decyzji o stowarzyszeniu zamorskim. **W 2018 r.** (w styczniu, kwietniu, lipcu, październiku i grudniu⁹) **zorganizowano na poziomie technicznym pięć spotkań trójstronnych między Komisją, przedstawicielami KTZ i państwami członkowskimi, z którymi KTZ są powiązane**, w toku których zaproponowano platformę dialogu między Komisją, przedstawicielami KTZ i państwami członkowskimi, w szczególności w celu monitorowania postępów w programowaniu i wdrażaniu 11. EFR.

Grupy robocze partnerstwa i warsztaty

W dniu 16 stycznia 2018 r. zebrała się grupa robocza partnerstwa ds. **handlu i integracji regionalnej** w celu wymiany informacji na temat różnych aspektów związanych z preferencyjnym statusem KTZ w handlu z UE oraz wszelkich szerszych kwestii związanych z handlem będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Spotkanie grupy roboczej partnerstwa ds. **usług finansowych** odbyło się w dniu 13 marca 2018 r. i omówiono na nim proces tworzenia wspólnego unijnego wykazu jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych. Pod koniec maja odbyły się w Brukseli

⁹ Spotkanie trójstronne z grudnia 2018 r. zorganizowano w drodze przesunięcia spotkania trójstronnego z początku 2019 r. w celu lepszego przygotowania zbliżającego się Forum.

międzynarodowe warsztaty podatkowe w celu przedstawienia KTZ przeglądu międzynarodowych norm i kryteriów, na których UE opiera swoje kryteria kwalifikacyjne oraz w celu ułatwienia dialogu między ekspertami technicznymi KTZ a partnerami międzynarodowymi.

W listopadzie 2018 r. OCTA zorganizowało przy wsparciu Komisji **warsztaty dotyczące programów unijnych**. Miały one na celu wzmocnienie zdolności KTZ do ubiegania się o finansowanie w ramach głównych programów unijnych będących przedmiotem zainteresowania KTZ, takich jak badania naukowe i innowacje, COSME i Erasmus+.

Europejski Bank Inwestycyjny (EBI)

Decyzja o stowarzyszeniu zamorskim zapewnia KTZ pomoc finansową poprzez mechanizmy finansowe zarządzane przez EBI: instrument inwestycyjny KTZ (obecne wyposażenie kapitałowe: 48,5 mln EUR), finansowanie dotacji na spłatę odsetek i pomoc techniczną (5 mln EUR) oraz zasoby własne EBI (do 100 mln EUR w latach 2014–2020 w ramach 3. protokołu finansowego).

W ramach tych trzech pul w 2018 r. nie podpisano żadnych nowych operacji. W ramach zarządzanego przez EBI instrumentu inwestycyjnego KTZ operacje są w toku i na koniec 2018 r. opiewały na kwotę 61,4 mln EUR (suma ta przekracza kwotę początkowego wyposażenia kapitałowego, ponieważ fundusz się odnawia, a niektóre przepływy zwrotne zostały ponownie pożyczone). Jeśli chodzi o pulę na dotacje na spłatę odsetek i pomoc techniczną z dostępnych 5 mln EUR wykorzystano tylko 25 497 EUR w 2014 r. w Polinezji Francuskiej na operację związaną z dotacjami na spłatę odsetek. W ramach puli zasobów własnych dla KTZ, EBI zawarł w 2015 r. jedną umowę pożyczki z Nową Kaledonią, udzielając pożyczki inwestycyjnej w wysokości 20 mln EUR na budowę nowego szpitala.

W odniesieniu do pozostałych funduszy listy projektów są monitorowane i oceniane w celu pełnego wykorzystania dostępnych funduszy do końca 2020 r.

Perspektywy

Rok 2019 będzie mieć kluczowe znaczenie dla KTZ, gdyż odbywają się w nim negocjacje dotyczące nowej decyzji o stowarzyszeniu zamorskim, wieloletnich ram finansowych UE na lata 2021–2027 oraz ram w okresie po wygaśnięciu umowy z Kotonu, co zbiega się również z procesem wyjścia Zjednoczonego Królestwa z UE.

W tym kontekście dalsze prowadzenie dialogu z KTZ będzie bardzo ważne i będzie miało wielkie znaczenie polityczne. Podstawą tego procesu będzie stałe wsparcie dla stowarzyszenia KTZ oraz dla KTZ w ramach instrumentu współpracy technicznej.

Równocześnie Komisja będzie nadal wspierać KTZ dotknięte skutkami huraganów lub sytuacji wyjątkowych w ich wysiłkach na rzecz odbudowy, ściśle z nimi współpracując, aby jak najlepiej odpowiedzieć na ich potrzeby.

Ponadto kluczowe znaczenie dla zapewnienia zaangażowania całej puli dostępnej dla KTZ w ramach 11. EFR¹⁰ będą mieć w 2019 r. postępy w programowaniu dwóch pozostałych programów terytorialnych.

¹⁰ Proces programowania dla Curacao (16,95 mln EUR) i Sint Maarten (7 mln EUR) trwa, a planowany termin przyjęcia to 2019/2020 r.